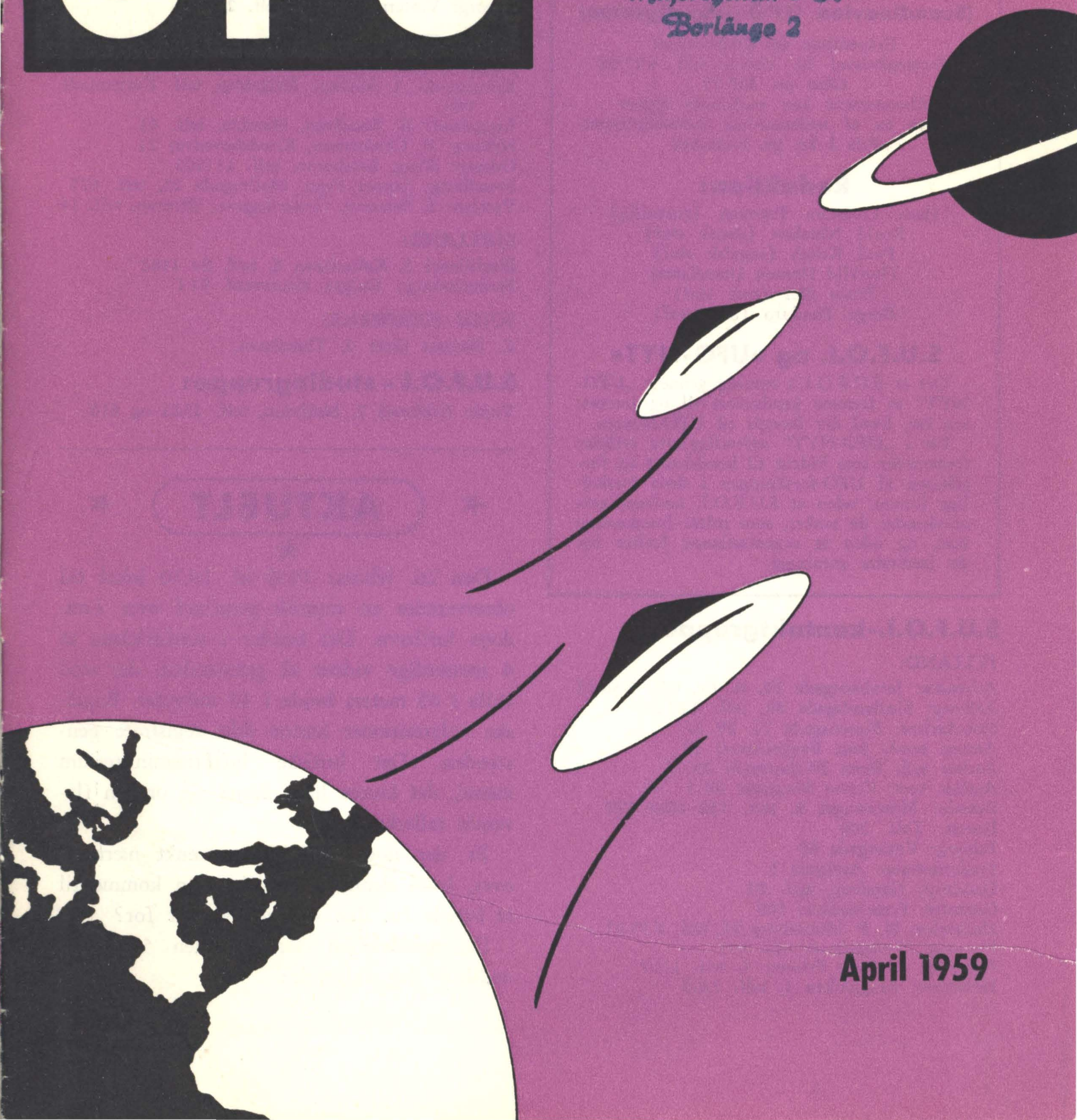
UFO NYT

Sven Olov Larsson
Majorsgatan 3 A
Borlänge 2

April 1959

Udgiver: S.U.F.O.I.
(Scandinavien UFO-investigation)

Ekspedition og abonnement:
Præstegårdsvej 40, Vojens, telf. 4 17 08
Giro nr. 516 75
Abonnement kan endvidere tegnes gennem en af nedennævnte kontaktgrupper.
Pris 1 kr. pr. nummer

Redaktion:

Hans Christian Petersen (ansvarlig)
Roald Nørskov (dansk stof)
Poul Krogh (engelsk stof)
Thorkild Hansen (translatør)
Ensio Slei (tysk stof)
Børge Panduro (billedstof)

S.U.F.O.I. og »UFO-NYT«

Det er S.U.F.O.I.'s mening gennem „UFO-NYT" at fremme kendskabet til og interessen for, hvad der foregår på UFO-fronten.

De i „UFO-NYT" offentliggjorte artikler fremtræder som bidrag til kendskabet og forståelsen af UFO-forskningen i dens forskellige former, uden at S.U.F.O.I. nødvendigvis anerkender de tanker, som måtte fremkomme heri, og uden at organisationen hæfter for de fremsatte meninger.

S.U.F.O.I.-kontaktgrupper:

JYLLAND:

Aabenraa: Jernbanegade 21, st. t v, telf. 2 36 12
Aalborg: Sjællandsgade 80, telf. 2 83 25
Stor-Aarhus: Finsensgade 73, IV tv.
Aarhus nord: Jens Baggesensvej 28
Aarhus syd: Steen Blichersgade 29 II
Aarhus vest: Vestre Ringgade 68 I
Brande: Mosevænget 8, telf. 138 eller 387
Brovst: Telf. 200
Esbjerg: Vestergade 60
Frederikshavn: Asylgade 5
Gandrup: Gandrup, telf. 85
Gentofte: Ermelundsvej 109
Haderslev: H. P. Hansensvej 21, telf. 2 25 05
Herning: Skolegade 6, telf. 104
Hjørring: Lønborg Friisvej 4, telf. 1209
Holstebro: Ringparken 1, telf. 2206
Horsens: Fr. Bajersgade 3, telf. 2 30 95
Kolding: Aabenraavej 43, telf. 3293
Læsø: Byrum
Nykøbing Mors: Biografen
Randers: Bøsbrovej 29 b, telf. 5508
Samsø: Fokdal, Kolby Skole
Silkeborg: v. Trianglen, telf. 1614
Skive: Nørregade 21, telf. 513
Stubkjær: Stubkjær Skole, telf. 46 u
Svenstrup, Jylland: Telf. 163
Sæd: Sæd, Tønder
Sønderborg: Ørstedsgade 96, telf. 2 11 64
Thisted: Gasværksvej 14, telf. 629
Vejen: Vejen - Bolignyt, telf. 324
Vejle: Aagade 35
Viborg: Vestermøllevej 7, telf. 2643

SUFOI - FYN:

Nørskov, Hesselager
Kerteminde: J. Nielsen, Drigstrup, telf. Kerteminde 186
Langeland: B. Bendixen, Humble, telf. 43
Nyborg: B. Christensen, Knudshovedvej 21
Odense: Krog, Sanderum, telf. 131903
Svendborg: Jepsen Føge, Møllergade 25, telf. 625
Vestfyn: E. Petersen, Frederiksgave, Ebberup, telf. 14

SJÆLLAND:

Elselillevej 5, København S, telf. Sv 1182
Frederiksberg: Dalgas Boulevard 91 I

SUFOI - FÆRØERNE:

C. Pløyens Gøta 5, Thorshavn.

S.U.F.O.I - studiegruppe:

Vejle: Bakkevej 7, Mølholm, telf. 2325 og 610

AKTUELT

Den 26. februar 1959 kl. 19,30 lokal tid observeredes en mystisk genstand over Londons lufthavn. Det hedder i meddelelsen at 4 troværdige vidner så genstanden, der stod stille i 65 meters højde i 20 minutter. Engelske radarstationer kunne ikke registrere genstanden. Det britiske luftfartsministerium mente, det kunne have drejet sig om en flyvende tallerken.

Er der nogen, som har tænkt nærmere over, hvad denne meddelelse kan komme til at betyde for den sag, vi kæmper for?

Da meddelelsen fremkom den 5. marts, nedskrev jeg følgende:

Fantastisk! Hvad sker der nu? Der er 2 muligheder! Den første er den, at man nu fra officiel side vil slække lidt på den hidtidige afstandtagen, måske efter kraftig henstilling fra dronning Elisabeth. Den anden er den, at man fremsætter denne udtalelse, blot for at dementere senere og derved sprede endnu større forvirring.

Jeg regnede delvis fejl, men ikke helt. Min første betragtning holder stadig. Der er noget nyt i gære i England, som sammen med en kommende amerikansk kursændring vil få uoverskuelige følger for hele vores klode.

Det er jo ikke tilfældigt, at meddelelsen slap ud, tro endelig ikke det! Det skete med velberådt hu. Jo, men den blev jo alligevel dementeret! — Ja, — gjorde den nu også det? Hør så her: „Det mystiske objekt må have været et sammenspil mellem landingslyset og lyset fra Venus!"

Således lyder dementiet!! Man skal være en temmelig tykpandet „professorspire", hvis man kan finde den allermindste sandsynlighed for denne „påstands" rigtighed.

Hvorfor kommer man nu med en forklaring, som et 3 års barn kan se ikke passer?

Fordi man netop skal vide, at der er nøjagtig så meget om sagen, som et *almindeligt* menneske kan læse ud af dementiet.

Der er stærke kræfter igang overalt i verden for at få myndighederne til at offentliggøre sandheden om de flyvende tallerkener.

Fra USA kommer der højst sandsynligt en redegørelse i 1960 — om ikke før. I 1960 er der præsidentvalg, og Adlai Stevenson har lovet at offentliggøre sandheden, hvis han bliver præsident.

Een ting ved vi allerede nu, Eisenhower er færdig. De kredse, vi samarbejder med, har samlet over 8 millioner underskrifter fra mennesker, som vil stemme på det parti (kandidat), som lover at offentliggøre sandheden. — Prøv så at gætte, hvem der bliver præsident.

Iøvrigt som afslutning et bravo til „Hejmdal", Aabenraa. Det er så sjældent at se en nøgtern udtalelse. Gid andre dagblade — og især de københavnske — kunne se at vågne op. Her er, hvad *„Hejmdal" skrev:*

Det må ikke være en „tallerken"!

Den officielle forklaring på lysfænomenet over Londons lufthavn lyder nu: Kombination af landingslys og lyset fra Venus.

H. C. Petersen har lov til at have sin hobby

Kaptajnløjtnant H. C. Petersen, Flyvestation Skrydstrup, har i den senere tid fra forskellig side været udsat for en række angreb, fordi han som leder af SUFOI beskæftiger sig med undersøgelser af de mange observationer af uidentificerede flyvende genstande og gennem omfattende foredragsvirksomhed delagtiggør en vid kreds i observationerne og i sine teorier om rum-mystikken.

Det kritiseres, at han som officer i flyvevåbnet officielt beskæftiger sig med disse problemer. Sidst er generalmajor Kragh på et møde på Sundeved Ungdomsskole blevet spurgt, hvordan man i det danske forsvar kan have en sådan befalingsmand. Generalmajoren svarede imidlertid, at han ikke kunne udtale sig, da kaptajnløjtnant H. C. Petersen ikke sorterer under ham. H. C. Petersen sorterer derimod under flyvevåbnet, og Flyvestation Skrydstrups chef, oberstløjtnant K. Jørgensen, lægger ikke på nogen måde kaptajnløjtnanten hindringer i vejen.

— SUFOI, udtaler stationschefen, er kaptajnløjtnant H. C. Petersens hobby, og det vil vi ikke blande os i, så længe det ikke medfører pligtforsømmelse.

Det har det langtfra gjort. Kaptajnløjtnant H. C. Petersen er en dygtig officer, der udfører sin tjeneste 100 procent. Han en nu optaget på kaptajnskursus, også et forhold der bekræfter, at hans tjenesteforhold er upåklagelige.

Jeg har haft opringninger om dette spørgsmål og her givet samme svar. Hvorfor skal en officer i flyvevåbnet ikke have samme ret til at have en hobby som enhver anden? Der går ikke noget skår af flyvevåbnet af den grund.

UFO-Nachrichten nr. 30/1959

En tyskers 4 dages ophold i et rumskib allerede i 1948

I UFO-Nachrichten nr. 30/1959 for februar måned beretter redaktør K. L. Veit, at en grafiker fra Mainz, Hans Peter Klotzbach, allerede i maj måned 1948 havde en sammenkomst med planetarer. Disse havde „pålagt ham" ubetinget tavshedspligt i 10 år.

Vi kender kontakter bl. a. fra Adamski i USA i 1952, Fry i USA i 1950, Orfeo Angelucci i 1952, Cedrich Allingham i Skotland i 1954 og Emanuel Cihlar i Østrig den 4. 8. 1954. Alle disse kontakter er sket *efter* 1950, og nu kommer pludselig meddelelse om en kontakt *i 1948* i hjertet af Europa — i Tyskland.

I et af sine breve til herr Veit fra Adamski, meddeler denne, at planetarerne havde fortalt ham, at der også i Tyskland levede mennesker, som havde forbindelse med vore rumvenner. I november 1957 og november 1958 afholdtes i Wiesbaden UFO-kongresser. På begge kongresser spurgte Veit, om der var nogle til stede, som havde eller havde haft personlig kontakt med rummennesker, men ingen meldte sig.

Ved den månedlige sammenkomst i Wiesbaden den 7. 12.1958 kom en pæn ung mand hen til Veit og sagde noget ængstelig, at han *måtte* betro ham sin usædvanlige oplevelse i forbindelse med et rumskib. Han spurgte, om han måtte sende sin beretning herom til herr Veit. Svaret var naturligvis et JA, og kort efter havde Veit hans ligeså rystende som lykkelige beretning i alle enkeltheder.

Kort efter besøgte såvel herr Veit som hans frue den unge mand i hans hjem. Den unge mand erklærede ordret: „Da jeg første gang så Dem, herr Veit, på talerstolen i Wiesbaden og hørte Dem tale, vidste jeg, at De var det menneske, som jeg kunne betro mig til og som ville tro på mig, efter at den 10 årige tavshedspligt, som var pålagt mig, endelig var udløbet."

Hvorledes han var blevet reddet fra den visse død, og hvad han under et flere dages ophold i et rumskib havde set og erfaret, vil snart foreligge i en lille bog „Begegnung zwischen Ländergrenzen"'

En kontakt

Nogle citater oversat fra den engelske tekst af den på portugisisk udgivne: „Tallerken-bulletin" nr. 4 fra „Sociedade Brasileira de Estudos sôbre Discos Voadores". Udveksling af bulletiner og spørgsmål kan sendes til W. Buhler, Rua Joaquim Nabuco 185 aprt. 210, Rio de Janeiro (DF), Brazil.

En jurist, professor Freitas, måtte af presserende grunde tage til Sao Sebastiao. Efter at have spist gik han en tur langs stranden for at slappe lidt af. Klokken var 19.10 (eller 19.15). Himlen var dækket af skyer og temmelig mørk. Der var intet måneskin, og havet var også mørkt. — Da han ikke kunne finde nogen bænk, satte han sig på bredden for at slappe af. — Pludselig bemærkede han, at vandet mellem øen Bela og byen Sao Sebastiao blev oplyst, og han så en vandstråle, som kan sammenlignes med et springvand eller en hvals blåst. Lidt senere kunne han skelne en maskine, som gik ned på bredden på kugler (til at rulle på?). To mænd steg ud og kom hen imod ham. De var høje (ca. 1,80 m) med langt hår, ren hud og øjenbryn. Han spurgte dem, om de havde haft et uheld med deres maskine, men fik intet svar. Han prøvede uden held at tiltale dem på fransk, engelsk og italiensk. Så følte han via en telepatisk meddelelse, at han var blevet inviteret til at gå om bord i fartøjet; han var en lille smule bange, men havde et uimodståeligt ønske om at vide, hvordan den så ud indvendig. — Det ene af besætningsmedlemmerne vendte sig mod maskinen og gik hurtigt op ad en stige, idet han kun brugte én hånd til at holde fast med, medens prof. Freitas brugte begge. Han kunne se, at der oppe i døren stod et andet medlem af besætningen, og han havde tilsyneladende

været der hele tiden. Efter at det andet besætningsmedlem var kommet ind i maskinen, blev døren lukket. — Hele tiden opholdt prof. Freitas sig i det samme rum, skønt der var andre oplyste rum.

— Han lagde nu mærke til sine værters blå fredelige øjne. — Da maskinen begyndte at hæve sig, lagde han mærke til, at der sprøjtede vand på koøjerne, og det så ud som regn, men han blev telepatisk oplyst om, at det ikke var regn, men at vandet blev produceret på grund af rotationen af dele af tallerkenen, som roterede i forskellige retninger. Der skulle også være et rør til filtrering af stråler, som havde den specielle opgave at skabe et mere eller mindre lufttomt rum på en hvilken som helst side af tallerkenen. Besætningen syntes at være fredelige, og henledte hans opmærksomhed på faren ved atomeksplosionerne, ikke alene med hensyn til nedfaldet, men også til tabet af vigtige lag i vor atmosfære, som normalt kan filtrere farlige stråler fra, som kommer udefra. — Da hr. Freitas så ud gennem koøjerne, så han oven over jorden en mørk zone, hvor stjernerne glimtede så mærkeligt. Så fulgte områder med udsigt til myriader af stjerner, der skinnede med en usigelig klarhed, så så han atter nye mørke zoner. Derefter kom de igennem lag, der skinnede klart violet. Han følte nu, at maskinen hoppede voldsomt. Man kunne sandsynligvis se frygten på hans ansigt, for en af besætningsmedlemmerne oplyste ham telepatisk om, at maskinen var ved at forlade jordens atmosfære . . . . Da han hørte, at de allerede havde forladt jordens atmosfære, blev han meget forbavset. I rummet, han stod i, bemærkede han et cirkelrundt instrument med tre meget følsomme og ustandseligt dirrende visere. Da de forlod jordens atmosfære, slog viserne voldsomt ud. En fra besætningen forklarede ham, at fartøjet fortsatte fremad som resultat af sammensætningen af de magnetiske kræfter på det sted, hvor de befandt sig. — Han så nu glimtvise konturer i forskellige farver og regnbuefarvede skyer, der hurtigt passerede forbi; alt dette gjorde det til et ubeskriveligt skue.

Da han vendte tilbage, opdagede han, at hans ur var gået i stå, og derfor kunne han ikke sige, hvor længe han havde været ude i rummet, men han formoder mellem 30 og 40 min. — De blev enige om et nyt møde inden for et år; men dette fandt ikke sted, idet begivenheden blev almindelig kendt, og fordi en mængde mennesker var taget hen til det forud aftalte sted.

— På den anden side fik han hjemme besøg af en officer fra det brazilianske luftvåben, som bad ham om ikke at tage af sted til det ovenfor omtalte møde. Han fik endvidere at vide, at luftfartministeriet ville sende jet-jagere, der kunne blive årsag til alvorlige ulykker. I det tilfælde, at en af disse jagere skulle have held til at angribe tallerkenen, ville han (prof. Freitas) synes, at det var forræderi; disse mænd fra tallerkenen havde været så noble, og han ville ikke bryde sig om at bringe dem i en kedelig situation. Prof. Freitas sagde derfor, at han ikke tog af sted til det aftalte møde, han var mere forsigtig end nysgerrig! — !

Muligheden for beboelse på planeterne i vort solsystem

Den 15. februar 1959 skrev Frank Gray en artikel om levende væsener i rummet. I artiklen kommer Gray ind på spørgsmålet om evt. beboelse på planeterne i vort solsystem. Grays konklusion bliver baseret på en del kendte videnskabsmænds udtalelser, at man bortset fra Mars sikkert ikke kan forvente nogen form for beboelse, bl. a. begrundet i atmosfæren, temperaturen og tyngden.

Jeg skal herved tillade mig at tage disse konklusioner op til vevision og gør det på baggrund af tyskeren dr. Wilhelm Martin, som har foretaget en nøje gennemgang af de videnskabelige iagttagelser angående planeterne i vort solsystem.

Om den største planet Jupiter bliver det f. eks. angivet, at den må være gasformig begrundet i gravitationsiagttagelserne med en vægtfylde på 1,34 mod jordens 5,52. Hvor vildledende den antagelse er, ser man, når det samtidigt angives, at rotationen skulle være ti timer med en overfladetemperatur på fra ÷ 130 grader C til ÷ 100 grader C. Ved en så hurtig rotation måtte planeten være flad som en linse. Ved en temperatur på ÷ 130 grader C ville også de fleste være faste. Man ser heraf, hvor virkelighedsfjernt visse konklusioner kan være. Hertil kommer så, at man i ca. 100 år har iagttaget en rød lysende plet, hvis udstrækning andrager ca. 41.000 km. Denne plet tyder

på en stærk vulkantæthed. Heraf kan man altså slutte sig til en vis varme på Jupiters overflade.

Med hensyn til vulkantætheden stemmer det også, at Jupiters atmosfære består af ammoniak, metangas, svovlsyredampe m. m.

En sådan iagttagelse må stamme fra de øverste lag i Jupiters atmosfære, men at overføre denne iagttagelse til at gælde for hele atmosfæren må være fejlagtig. Ved vulkanudbrud på jorden vil de øverste lag i vor atmosfære også være fyldt med metangas, ammoniak og svovlsyredampe. Såfremt man nu iagttog jorden fra Venus, måtte man altså komme til den fejlslutning, at jorden var ubeboet.

At temperaturen ÷ 130 grader C må være en fejlslutning, ses bl. a. af, at de nyeste videnskabelige iagttagelser af Mars angiver, at temperaturen er + 40 grader C i flere zoner, skønt man i mange år på grund af Mars' afstand til solen har angivet den til at ligge mellem ÷ 30 grader C og ÷ 20 grader C. Denne nye videnskabelige erklæring om en højere temperatur viser rigtigheden af en tidligere påpeget, men lidet påskønnet kendsgerning, at atmosfæren på Mars er kraftigere end på jorden. Kendsgerningen baserer sig på forskellen i optagelser med henholdsvis rødt og blåt filter.

Dr. Martin skrev videre, at der findes adskillige angivelser om dette emne, hvori det påpeges, at atmosfæren virker som en samlelinse, og jo kraftigere atmosfære des større samlelinsevirkning og bedre udnyttelse af totalreflektioner.

Hvis man nu benytter ovenstående angivelser og ser på, hvad videnskaben siger om atmosfæren på Merkur, Venus og jorden (Merkur: sandsynligvis ingen, Venus: tynd atmosfære) og benytter samme fremgangsmåde ved konklusioner som videnskaben, der bygger på det systematiske, ja, så måtte konklusionen være den: At der jo længere planeten ligger fra solen findes kraftigere atmosfærer og dermed også mulighed for temperaturer, der tillader beboelse.

På grundlag af de nu gennemgåede betragtninger af dr. Martin, ses således, at det vil være urigtigt kun at benytte et bestemt standpunkt som målestok for bevisførelsen, specielt når vore hidtidige iagttagelser er endnu beskedne, sammenholdt med de ændringer, der stadig sker af tidligere „faste angivelser" på grundlag af bedre instrumenter.

Hvis jordiske væsener mener sig i stand til på Mars og Månen at skabe lokalfelter, hvor det er muligt for mennesket at opholde sig trods tyngde og atmosfære, hvorfor skulle det så ikke være muligt for levende væsener fra andre steder i rummet?

Det er forkert at antage, at det man ikke selv kender og har set, ikke eksisterer. Således ville en videnskabsmand for 150 år siden, selv med sin bedste vilje, ikke kunne forestille sig nutidens radio- og TV-apparater, og den, der ville have forudsagt dette, ville være blevet anset for en gal fantast. Se f. eks. på Jules Vernes forudsigelser eller på Leonardo de Vinci, der blev anklaget for kætteri og magi; i dag er dog disse to mænds drømme og fantasi blevet virkelighed.

Der er således mange ting, der peger i retning af, at planeterne i vort solsystem kan være beboet,

---

 DAGENS *flue*

— Man har gjort det umulige muligt, det er umuligt, at det kan være muligt, men det er muligt, at det er umuligt!

og hvis dette er tilfældet, er der al mulig grund til at tro, at det er væsener af samme art som os. At der kan og sikkert vil være afvigelser er indlysende, idet livsbetingelserne jo spiller en vis rolle; man behøver jo blot at se på jordens egen befolkning.

Er man nået så langt i sine betragtninger, må det næste spørgsmål være, om jordens befolkning så skulle være nået længst i udviklingen. En sådan antagelse ville være både uantagelig og lidet sandsynlig, idet den oftest bunder i menneskets hang til ikke at ville anerkende noget højere end sig selv. *Frank Pedersen.*

Iagttagelser af UFO er

Uden iagttagelser intet fremskridt i vort arbejde for identificering af de flyvende objekter, derfor vær med til at skaffe os iagttagelser, når De før eller senere opdager noget usædvanligt på himlen.

Der er 4 punkter, der er af væsentlig betydning ved observationerne:

Punkt 1. Dato.
Punkt 2. Klokkeslet.
Punkt 3. Observationsstedet.
Punkt 4. Objektets bane over himlen.

Punkt 1.

Dato: Dagen, måneden og årstallet.

Punkt 2.

Klokkeslettet: Så nøjagtigt som muligt. Kontroller uret ved telefon eller radio, tidspunktet spiller en meget stor rolle.

Punkt 3.

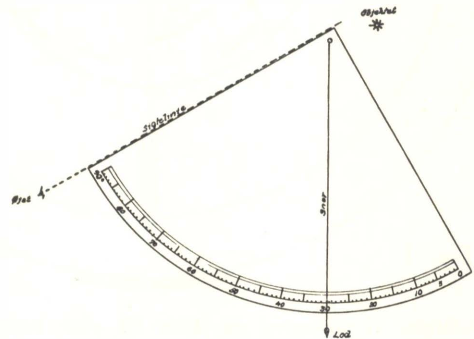
Observationsstedet: Opgives så nøjagtigt, at stedet kan lokaliseres på et kort, med højst 1 a 2 km afvigelse.

Punkt 4.

Objektets bane over himlen, er en vanskelig, men samtidig vigtig ting ved observationen. Der er et par brugbare veje at gå, som regel går man jo ikke på jagt efter UFOer; så godt som alle iagttagelser, er tilfældige, og man står så oftest med de bare hænder. Man må bruge øjnene des mere, og tro ikke man var bedre rustet med en kikkert, nej, så får man for lidt ud af sceneriet, men kikkerten kan være nyttig ved de stillestående objekter, hvis ikke afstanden er for stor. Med det blotte øje følger man og fastholder fænomenet, så det har sat sig fast i ens bevisthed, og når det er forbi, så bruger man sine hænder, ved at knytte hænderne, stabler man knoerne ovenpå hinanden, fra horisonten til den højde man så objektet i, følger så objektets bane ved at dreje knoerne, og så til sidst måler man den højde, hvor objektet forsvandt. Hver kno måler for et voksent menneske ca. 10 - 12 grader.

UFOets flyveretning angives ved de almindelige betegnelser for verdenshjørner, men et kompas er selvfølgeligt det bedste.

Ved almindelig vinkel eller højdemåling kan man let lave sig et tilforladeligt instrument, en såkaldt kvadrant, som vist på nedenstående figur, man skærer et stykke krydsfiner ud i kvadrat 30 x 30 cm og indtegner så en inddeling på 90 grader, som bekendt er det ¼ af 360 grader. Man sigter så langs den rette kant mod objektet, og klemmer lodsnoren ind på kanten af brædtet og aflæser gradetallet, vil man gøre det rigtig fint inddeler man skalaen med fulde grader i 10 inddelinger. Ved opmåling kan man også lægge mærke til genstande i terrænet i forhold til anvendelige støtte-

punkter i objektets retning f. eks. huse, træer m. m.

Har man anvendt de ovenfor nævnte metoder, bør man nedfælde alt det, man kan huske på en skitse. Objektets retning angives ved at indtegne den i en firkant som eksemplet denne

samtidig anskueliggøres objektets form, og hvis der er flere, hvordan formationen er, om flyveretning er vandret, lodret eller har skiftet retninger, og endelig beskrives objektets farve og eventuelle andre detailler. Prøv en gang at øve Dem i opmåling af forskellige ting, månen eller stjerner o. s. v.

Det følgende afsnit kommer til at hedde „Hvordan kender jeg stjernerne“, da stjernebillederne på himlen er en meget stor hjælp ved observation af UFOerne, så lidt astronomi hører næsten med til det, vi går og kigger på, når vi „fejer himlen“.

Hvordan kender jeg stjernerne?

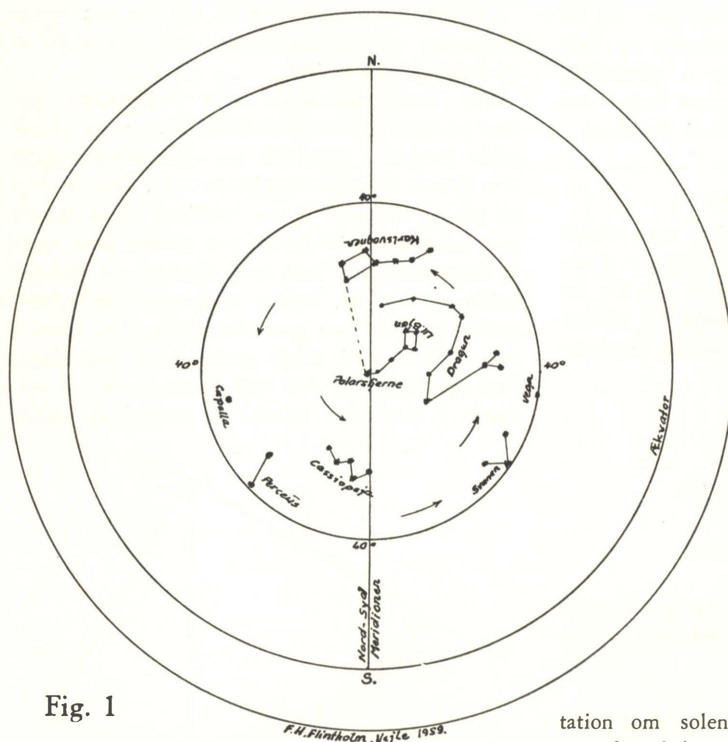

Fig. 1

Betragter vi stjernerne en times tid eller mere, opdager vi, at disse bevæger sig, idet de cirkler om et centrum, der ligger i nærheden af Polarstjernen. Som følge heraf vil det se ud som om nogle stjerner står op, og andre går ned.

Vi ved jo, at denne bevægelse af stjernehimlen kun er tilsyneladende, idet den opstår ved, at vor jord drejer sig om sin egen akse. Derved får vi en fornemmelse af rotationen, da vi opfatter jorden som det faste punkt. Ved længere observation af stjernerne vil iagttageren opdage, at der kommer andre stjerner på himlen til de forskellige årstider, og dette hænger sammen med jordens rotation om solen. Jordens rotation vest-øst, som samtidig skaber nat og dag, gør altså, at vi ser stjernernes bevægelse som gående øst-vest, - og på grund af jordens rotation om solen, som giver sig udslag i de skiftende årstider, vil vi se mange stjernebilleder forsvinde eller dukke op i takt med årstiderne.

Når man iagttager alt dette, vil man opdage, at der findes et punkt, hvorom stjernerne drejer sig, og dette punkt ligger lige i nærheden af det sted, hvor Polarstjernen befinder sig. Dette sted kaldes „himmelpolen“, og det er det sted, som jordens bevægelsesakse *altid* peger imod. „Nordstjernen“ eller „Polarstjernen“, som den også kaldes, er forholdsvis let at finde, idet man blot skal flugte en

ret linie opad fra de to bageste hjul på „Karlsvognen“ og så afsætte denne deres indbyrdes afstand ca. 5 gange.

Fig. 1.

Vi vil nu prøve at iagttage en stjerne, der står i nord og som befinder sig mellem polen (himmelpolen) og horisonten. Hvis vi tænker os en linie trukket over himmelhvælvingen fra nord til syd (kaldet himmelmeridianen), vil vi opdage, at den stjerne, vi ser på, to gange på sin himmelrundfart vil passere meridianen; dette kaldes øvre og nedre kulmination. Fig. 1 viser de stjernebilleder, der fra ca. 40 grader og opefter aldrig går ned under horisonten. Disse kan altså *altid* findes på himlen, og som følge heraf bør de først og fremmest læres. Pilene viser stjernernes bevægelse.

Fig. 2.

På fig. 2 må vi forestille os, at vi befinder os i punkt C med ansigtet mod nord (N) og ryggen mod syd (S). S og N angiver således også i dette

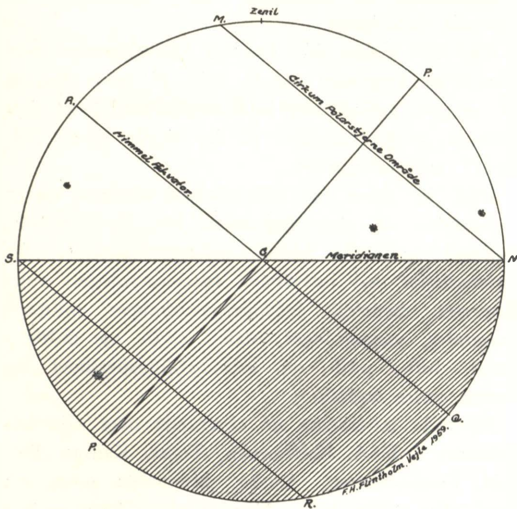

Fig. 2.

tilfælde horisonten. P står ved Polarstjernen, og det område, der på tegningen er begrænset af M, P og N, er det himmelafsnit, hvorpå de samme stjernebilleder altid optræder. Linien M-N er således en cirkel set fra siden. Linien A-C-Q er også en cirkel, og den kaldes himmelækvator, og det er parallelt med denne, at stjernerne bevæger sig. De stjerner, der befinder sig inden for områderne A-Q-N-M og A-Q-R-S vil dukke op over og forsvinde ned under horisonten. De er altså ikke til enhver tid synlige på vore himmelstrøg; de kan dog ses, hvis man følger stjernehimlen året igennem. Stjerner i området S-P-R er overhovedet ikke synlige for os. Himmelmeridianen er linien N-P-M-A-S gennem zenit (punktet lodret over vort hoved).

Fig. 3.

Lad os nu kikke lidt på stjernehimlen, som den fra tid til anden viser sig for vore øjne. Det her tegnede stjernekort har en krans af tal uden om sig. De vil lægge mærke til, at de alle begynder og ender i nord. Den inderste talkrans viser, hvordan hele cirklen er delt ind i 360 grader; det er horisonten rundt, simpelthen. Den yderste krans viser en inddeling i det, man kalder astronomiske bue-timer. Disse kan igen inddeles i bue-minutter og disse igen i buesekunder. Da man beregner 15 grader til en bue-time, får man således hele vejen rundt ialt 24 timer — således at hele døgnet er inddelt. Derved får man mulighed for at placere en stjerne på et stjernekort på et hvilket som helst tidspunkt af døgnet. Fra centrum og udefter er der tegnet cirkler, hvis indbyrdes afstand er 10 grader, således at det bliver muligt at aflæse eller indsætte himmellegemernes positioner.

På dette stjernekort er kun indtegnet de tydligste og mest kendte stjernebilleder — og lad os begynde med Karlsvognen. Dette stjernekort er tegnet for himmelen, som den ser ud omkring den 10. april kl. 21 dansk tid, og på dette tidspunkt ser vi altså, at den står i syd ca. 50 grader over horisonten. Helt nede ved jorden ser vi stjernebilledet Løven, hvis klareste stjerne kaldes Regulus. Vi lader så de forskellige billeder passere forbi meridianen fra venstre mod højre, — altså i deres egen bevægelsesretning.

I sydøst står billedet Bootes med den meget klare stjerne Arcturus, som også kan findes ved at forlænge „stangen“ på Karlsvognen — med krumning. I øst finder vi Hercules, og over „ham“ har vi Dragen. I nordøst finder vi tre stjernebilleder, hvis tre klareste stjerner danner det, der kaldes sommer-trekanten: Vega i Lyren, Altair i Ørnen og Deneb i Svanen. Ørnen bliver først synlig midt i maj måned.

Næsten i samme højde som Karlsvognen, men i NNV står Cassiopeia, hvis billede har form som et W. Lidt neden for den nederste nordligste ende af dette W ligger den store stjernetåge, der bærer navnet Andromeda-tågen, medens selve stjernebilledet Andromeda ligger noget længere nede mod horisonten, men i samme retning. I NV har vi et lille stjernebillede, der kaldes Vædderen. I VNV temmelig langt nede mod horisonten er der en hel klynge stjerner, Syvstjernen eller Plejaderne; længere mod V og endnu længere nede har vi en an-

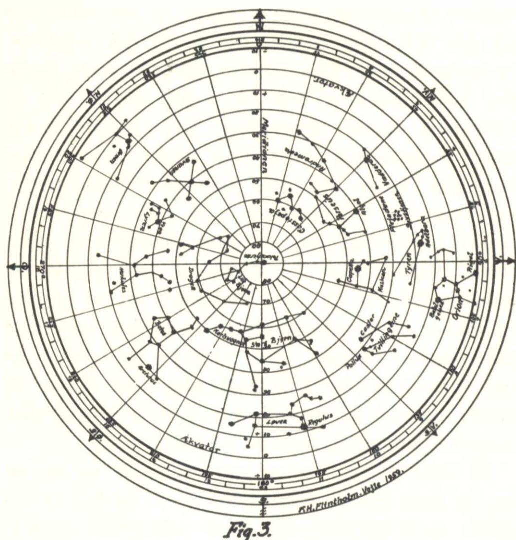

Fig. 3.

den samling stjerner, Hyaderne, med den meget klare Aldebaran, og disse indgår i billedet Tyren.

Lige i V og højt på himlen står en anden meget klar stjerne, Capella, der indgår i Kusken. Helt nede ved jorden står det store og meget karakteristiske billede Orion, hvis form tydeligt minder om omridset af en mand, der har to klare stjerner til skuldre, tre til et bælte, i bæltet et „sværd", og to andre klare danner benene. Venstre „skulder" og højre „fod" dannes af to meget klare stjerner, der hedder henholdsvis Betelgeuze og Rigel. I „sværdet" vil man i en kikkert kunne finde den kendte Orion-tåge. I SV kommer vi til to store stjerner, der står lige over hinanden, og som indgår i stjernebilledet Tvillingerne; disse er Castor og Pollux.

Når man bruger et stjernekort, må man huske, at kortet skal løftes over hovedet, således at man ser på det nedefra — da er det mest lig himlen. Det er muligt at få stilbare stjernekort, således at man til enhver tid kan se, hvordan himlen ser ud, og derved bliver det muligt — efterhånden som man lærer stjernehimlen at kende — at udlægge en UFOs bane over himlen, og derved gøre observationen mere nøjagtig. — Og vær sikker på, at disse første skridt vil føre ønsket om yderligere kendskab til emnet med sig — til glæde og gavn for „Ufologien". Til slut skal det lige bemærkes, at alle de oplysninger man ellers kunne ønske sig, er at finde i „Skrive og rejse-kalender, 1959". Den kan fås i enhver boghandel og koster kr. 1,75.

FL.

Hemmelig undersøgelse

Hemmelige undersøgelser beviser eksistensen af flyvende tallerkener.

USA har endnu ikke forelagt offentligheden sine hemmelige rapporter om fl. tall. til trods for, at en gruppe amerikanske videnskabsmænd ofte har forlangt af præsidenten, at der skulle gives „officiel" tallerkenrapport.

USA Air Force har som allerede tidligere nævnt i tusindvis af ekspertudtalelser fra flyveofficerer, militære og civile piloter, jetjager-ingeniører, divisionschefer ved luftvåbnet, marineaerologer, vejreksperter, radarfolk, ledende astronomer, militære fotografer, meteorologer, stats-, civil- og militærpoliti, luft-, jord- og søbevogtningspersonel og mange andre fagfolk.

Flyvende tallerkener er observeret over alle enkeltstater i USA, Kalifornien, Texas, Kansas, Florida, Pennsylvanien, Alaska, Minnesota o.s.v. og over alle større byer: New York, Chicago, San Fransisco, Washington, Boston o. s. v. I udlandet er de bl. a. observeret over Kanada, Grønland, Antarktis, Panama (kanal-zonen), Pasific, Japan, Korea, Australien, Sydafrika og Nord-, Middel- og Sydeuropa, Danmark, Norge, Sverige, Sydamerika, Holland, Belgien, Frankrig, Spanien, mange steder i Afrika, Italien, Tyskland, Sveits, Østrig m. fl. bl. a. en del lande bag jerntæppet.

(UFO-Nachrichten)

UFO-NYT fra SUFOI-FYN

(Uddrag af rapporter indsamlet over Fyn-området i 1958)

To forretningsmænd fra Svendborg ser den 14. oktober 1958 fra kl. 2250 til 2315 uafhængige af hinanden 7 til 9 runde, selvlysende genstande stå over Svendborgsund mod Tåsinge. Genstandene dannede en figur som „Karlsvognen stående på hovedet“ med den knækkede vognstang opad til venstre. Lysets farve var hvidgulligt, og det skinnede som fra 7 projektører. Genstandene var ca. 1½ cm (som en 10 øre) i udstrakt arm. De blev borte en efter en fra oven og nedefter. Hændelsen er nøje undersøgt kort efter. Der kan ikke være tale om et skib, som er sejlet forbi på sundet. Der kan ikke være tale om lys — billygter, traktorlygter — på Tåsinge, da gårdejerne er afhørt. Man kan se bort fra „naturlige“ himmelfænomener. Foreløbig kan man kun sige, at d'herrer har set 7-9 UFO'er over Svendborgsund. (R 57 og 58).

Pelsfarmer Jørgen Nielsen, Drigstrup, pr. Kerteminde, så midt i november 1957 mellem kl. 17 og 18 fra landevejen 3 - 4 km syd for Kerteminde en rød, selvlysende projektilformet genstand på 7-8 cm i udstrakt arm komme fra øst og forsvinde mod vest med en fart, observatøren løseligt har regnet ud til mellem 5 og 10.000 km i timen. Objektet kom direkte på tværs af hans køreretning, og han havde derfor rig lejlighed til at se dens form, og han hæftede sig særlig ved den stærkt lysende, nærmest gnistrende „komethale“. (R. 61).

En fynsk arkitekt har meddelt, at han den 4. december 1958 kl. 18,05 kom kørende ad hovedvej 9 fra Odense, da han udfor Lunde så en rødgul, skarptegnet, selvlysende genstand af størrelse som en ært i udstrakt arm fare over himlen fra sydvest mod øst med en fart, han anslår til mellem 800 og 1200 km/t. Han mener bestemt ikke, der kan have været tale om hverken en flyver eller et meteor. (R. 63).

En tømrer fra Fyn ser den 5. december kl. 21,50 til 22,20 — i ½ time — en oval genstand, selvlysende og med farver skiftende fra rød, grøn til gul manøvrere over Salby på Nordfyn. Objektet sås som en stjerne, der skiftede farve, og som bevægede sig først vandret, holdt så stille flere gange, derefter lodret mod jorden, hvorefter den igen fortsatte vandret, afbrudt af flere standsninger. (R. 64).

Den 10. december 1958 kl. 07,30 til 07,35 så en gårdejer og hans hustru på Østfyn en rund, selvlysende, rødgul genstand på en ærts størrelse i udstrakt arm, sejle over himlen fra syd mod sydvest. (R. 65).

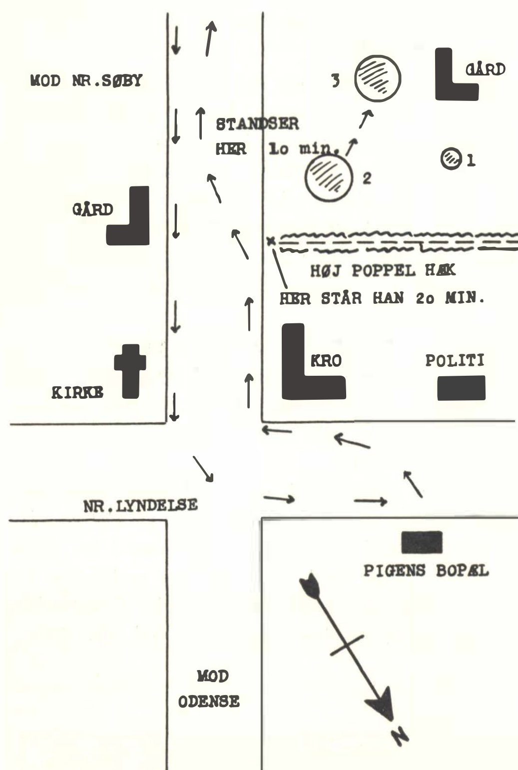
Omtrent samtidig så en metalvarefabrikant, der stod sammen med 3 arbejdere også på Østfyn, den samme genstand. Den fulgte horisonten i lav højde fra syd til vest med nogen op- og nedgående variation. Det var klart og tørt vejr. Genstandens lys var hvidt, og den afgav ingen lyd. (R. 66).

Fjernstyret UFO på fynsk mark i 2 timer og 30 minutter

Lastbilchauffør Leif Sørensen, 21 år, Nr. Søby på Fyn, var natten mellem den 2. og 3. februar ude for en misundelsesværdig oplevelse.

Ved midnatstid cyklede han sammen med sin kæreste fra Nr. Søby til Nr. Lyndelse. Hun havde været til gymnastik, og han fulgte hende hjem. Ved 13,8 km stenen fra Odense så de begge en lysende kugle „større end månen" ligesom ligge

inde på en mark ca. 150 m fra vejen. (Se tegningen 1). De talte om, hvad det kunne være, men standsede ikke for at se nærmere på det .De kørte videre mod pigens hjem.

En halvanden timestid efter kørte Sørensen alene tilbage for at køre hjem til Nr. Søby. Et stykke tid før han nåede den samme mark, kunne han gennem et højt poppelhegn se det samme orangefarvede lys, som de så på udturen. Han standsede op ved hegnet og så nu en lysende kugle ligge ca. 25 m fra hegnet og ca. 25 m fra landevejen. Kuglen, som var ca. 1½ m i diameter lå stille på marken. Sørensen kiggede på den i ca. 20 minutter. Han var ikke helt glad for at køre forbi stedet, hvor den lå, da „der måske kunne være varmeudstrålinger fra den". Der var ingen korona om kuglen. Den var mat orangefarvet og skarpt aftegnet. Det var stille og klart vejr. Han havde en underlig angstfølelse, mens han så på den, og han vidste ikke rigtigt, hvad han skulle gøre.

Endelig tog han mod til sig. Han trak cyklen helt over i venstre vejside og spurtede nu forbi genstanden. Han mærkede ikke noget til varme fra den. Ca 50 m fra den standsede han, og han stod nu og kiggede på den i ca. 10 minutter. — Pludselig hævede kuglen sig ca. ½ m fra jorden og sejlede med en fart, som når man går, 30 - 35 m mod øst ind på marken, hvor den lagde sig til rette på jorden igen. Den skiftede ikke farve eller form, men så ved 3 nøjagtig ud som ved 2. Efter endnu i nogle minutter at have kigget på den, satte Sørensen sig på cyklen for at køre hjem og prøve at få vognmandens søn med ud og se kuglen. Han kiggede sig tilbage, mens han cyklede mod Nr. Søby, og kuglen blev liggende på stedet (ved 3), så længe han kunne se stedet.

Han fik kaldt sin principals søn Holger Danielsen op, da han kom hjem, og straks efter tog de sammen til stedet, men da var der intet at se på marken eller i nærheden.

Chaufføren betegnes af sin principal som en rolig og fornuftig mand. Der har ikke været spiritus i forbindelse med sagen.

Jeg har afhørt ham i principalens overværelse. Vi har været på stedet, og han har vist, hvorledes det hele er sket. Jeg har ingen grund til at nære mistro til oplysningernes rigtighed, tværtimod.

Det kan forøvrigt oplyses, at både den 2. og den 3. februar er rapporteret en lysende skive så stor som en dessert-tallerken set af flere 15-20 km fra det sted, Sørensen så kuglen på marken.

Er Sørensens oplysninger rigtige, kan objektet have været en fjernstyret UFO.

R. N.

Vil fri energi afficere verdensøkonomien?

Nikola Tesla var det største geni i vor tid. Hvor mange mennesker ved noget om ham i dag? Han elektrificerede jorden — bogstavelig talt. Han er fader til det moderne system af kraftoverførsel, han opdagede det roterende magnetiske felt og vekselstrømsprincippet.

I 1898 drev han en båd pr. fjernstyring. Dette er kun et fåtal af hans fortjenester. Snesevis af hans patenter anvendes i dag i hans adoptivland De forenede Stater, mens han i Jugoslavien, hvor han var opfødt, bliver betragtet som en national helt. Han talte 8 sprog flydende. Han var et overmenneske.

Hans allerstørste opdagelse var den at man ved at sætte jorden i elektrisk svingning kunde fremkalde en energikilde hvorsomhelst på jorden. Denne energi kunne uddrages og gøres brugbar ved hjælp af et simpelt apparat, indeholdende de samme elementer som indstillingsenheder i et radioapparat — blot større (en induktionsspole og kondensator), en jordforbindelse og metalstav så høj som et eenetages hus.

Sådan en kombination ville hvorsomhelst på jordens overflade optage energi fra de bølger, som jager frem og tilbage mellem de elektriske syd- og nordpoler, der er frembragt af Teslas svingninger (oscillatorer). Intet andet hjælpemiddel ville behøves til at fremskaffe lys og varme i hjemmet . . . . . — fra „Prodigal Genius“, The Life of Nikola Tesla, af John J. O'Neill, tidligere videnskabelig redaktør ved New York Herald Tribune, (Ives Washburn, Inc. New York)..

Teslas eksperimenter beviste hans opdagelser både praktisk og gørligt. Det betød, at ingen ville behøve ledningsnet eller målere. Enhver kunne få sit hjem oplyst og opvarmet uden bekostning med den lille undtagelse af det ovenfor nævnte anlæg — ved hjælp af den vidunderlige energi, som stadig venter på at blive uddraget.

Teslas store plan om fri og overflødig universel energi for menneskeheden blev afvist. Det blev aldrig udviklet. Det var ikke handelsvare og ville have kvalt de store elektriske selskaber.

Otis T. Carr, som studerede under Tesla, har nu konstrueret en „flyvende tallerken“, som ikke bruger brændstof, men drives af universets „fri energi“. Han planlægger at flyve til månen i december 1959. (Se UFO-NYT feb. 1959).

Er det muligt, at en af grundene til at realiteten af de flyvende tallerkener fra andre verdener ikke bliver officielt anerkendt er den at verdenshandel og økonomi vil blive forstyrret?

Hvordan vil benzin-, olie-, kul- og elektricitetsindustrier reagere?

Og ikke at forglemme pengemarkedet, hvis det var almindelig kendt at disse fartøjer drives af fri energi. Måske er flyvende tallerkener ikke „kommercielle“?

Oversat af D. J.

Litteratur

Keyhoe, major, Donald E.:
„Flying Saucer from outer Space.“
„Flying Saucer are real“.
„The Flying Saucer Conspiracy“.

Adamski, George:
„Flyvende tallerkener er landet“.

Fok, J. Victor, Col.:
„The Pentagon Case“.

Williamson, Dr. George H.:
„Secret places of the Lion“.

STEFAN ZWEIG:
Det ser næsten ud som en ondskabsfuld hævn over menneskene fra naturens side, at alle de tekniske erobringer, hvorigennem mennesket har fået magten over naturens mest hemmelighedsfulde kræfter, samtidig dræber dets sjæl.

Der er en god mulighed for, at vi fra næste nr. kan fortsætte med INSIDE THE SPACE SHIPS

UFO-observationer over Danmark

Som jeg bebudede i sidste nummer af UFO-NYT steg tallet for indgåede rapporter for januar måned. Der er indgået yderliger 5 rapporter, så det samlede antal for januar 1959 nu er 107. De 5 nye observationer er sket den 5., 10., 13., 14. og 24. januar, og de er indført på skemaet nedenunder.

Og nu en omtale af indgåede rapporter for februar. Det samlede antal er indtil nu 30 rapporter. Det ser måske lidt mærkeligt ud, at antallet af rapporter er faldet fra 107 i januar til 30 i februar, men det har for så vidt sine forklarlige grunde. Før det første 5. januar-UFO'en og for det andet tågen.

5. januar-UFO'en tegner sig alene for 42 rapporter i januar måned, og det har i hvert fald indtil nu været en sjælden foreteelse her i landet, at så mange forskellige mennesker ser den samme genstand og rapporterer det til os. Naturligvis vil dette få indflydelse på rapportantallet for den måned, hændelsen sker, og det vil navnlig bemærkes, når vi som her laver månedssammenligninger. Der er sket lidt af det samme den 1. februar, men det kommer jeg tilbage til.

Tågen var, som de fleste vil huske, meget udbredt i februar måned. Det var tåget og usigtbart vejr de fleste dage af februar, ofte kunne man ikke se mere end 10-20 m frem. Da vi var nået over midten af måneden, og der ikke var indløbet rapporter af betydning udover fra de 3 første dage i måneden, slog det mig, at det jo kunne være tågens skyld. Jeg har nu undersøgt det nøjere, idet jeg fra en meteorologisk station har fået opgivet, hvornår det var tåget i februar. Man svarede her, at de tre første dage i februar står anført med klart vejr, men fra den 4. til den 14. var det meget tåget. Fra den 14. til den 17. var det også tåget, men knapt så meget. Fra den 18. var det overskyet, den 19. lidt tåget igen, og ellers overskyet til den 26., da foråret kom med klart vejr.

Det viser sig nu, at indgåede rapporter over observationer af UFO'er næsten kan sammentrænges til 5 dage i februar, nemlig den 1., 2., 3., 20. og 24. med enkelte observationer udenfor disse dage. Det vil sige, at der i hele tågeperioden fra 4. til 17. februar kun har været 3 observationer over Danmark.

Resultatet af denne undersøgelse er for mig glædelig, idet den viser, at det ikke altid er tan-

JANUAR		FEBRUAR		MARTS	APRIL	MAJ	JUNI
T 1	xx	S 1	xxxxxxxxxx				
F 2	x	M 2	xxxxx				
L 3	xxx	T 3	xxxxx				
S 4		O 4					
M 5	– 43 –	T 5					
T 6	xxxx	F 6					
O 7	xxxx	L 7					
T 8	xxxx	S 8	x				
F 9		M 9					
L 10	xxxxx	T 10	x				
S 11	xxxxx	O 11					
M 12	xxxx	T 12					
T 13	xxxxxxxxxx	F 13					
O 14	xxxxx	L 14					
T 15	x	S 15	x				
F 16	x	M 16					
L 17	x	T 17	xx				
S 18	x	O 18	x				
M 19		T 19					
T 20	x	F 20	xxxxxx				
O 21	xx	L 21	x				
T 22		S 22					
F 23		M 23					
L 24	x	T 24	xx				
S 25	xxxx	O 25					
M 26	x	T 26					
T 27		F 27	x				
O 28	xxx	L 28	x				
T 29	x						
F 30							
L 31	x						

Sven Olov Larsson
Majorsgatan 3 A
Borlänge 2

kebilleder, folk får, når de ser UFO'er, da de så sandsynligvis også ville se disse billeder i tåget vejr.

Det viser sig altså, at det skal være nogenlunde klart vejr, hvis vi skal vente at få rapporter over observationer.

Til de 30 rapporter er der opgivet 38 vidner.

Det kan se ud som om de 9 observationer, der er gjort den 1. februar, kan dreje sig om samme genstand (samme UFO). Kl. 18,05 til 18,15 ses den nord for Limfjorden og betegnes her som en rund, selvlysende skive. Den ses stående på himlen i ca. 28 minutter af sygeplejerske Dagny Justesen, Gandrup, der tilkaldte syv vidner. Genstanden, der var ca. 4 gange så stor som Mars lyste med skiftende lys fra mørkerødt over orange til blåt, og den forsvandt i sydvestlig retning. Kl. 18,30 observeres den i ca. 10 minutter stående stille over et højdedrag med nåleskov ved Herningvej i Brande, og den forsvinder i sydvestlig retning.

Kl. 18,55 rapporteres en genstand så stor som en tiøre i udstrakt arm ca. 30 grader over horisonten set fra Sønderborg. Den sås i nogle minutter og gled langsomt mod øst og senere mod nordøst. Hvis antagelsen om, at det er samme objekt, er rigtig, passer det godt med retningen, idet næste rapport stammer fra Nyborg, hvor en lysende genstand kommer fra syd og observeres i ca. 2 minutter kl. 19,15 over Knudshoved. Den forsvandt mod øst. Også i Hesselager er den rapporteret set i omtrent samme tidsrum også forsvindende mod øst. Indtil for få dage siden var der ikke kommet rapporter om genstanden øst for Storebælt, men i går modtog jeg rapport fra Stevns. Her er et objekt set samme aften kl. 20,30 til 21,00 komme fra syd og forsvinde mod nord som følger: Kl. 20,30 over Kjærsgård-Højerup, kl. 20,45 over Boelshøj - St. Heddinge og kl. 20,50 over Møllebjerg - Højerup.

Selvom det naturligvis ikke kan bevises, at det er samme genstand, der har overfløjet Danmark den 1. februar fra kl. 18,05 til kl. 21,00, tyder genstandens flyveretning, størrelse, farve m. m. meget på, at den er kommet fra Nordjylland ned gennem Jylland til Sønderborg, hvor den er drejet mod nordøst indover Sydfyn til Nyborg og herfra mod øst til Sjælland og over den sydlige del af Sjælland mod øst til Stevns, hvorfra den er forsvundet mod nord.

Havde vi blot haft flere observationsgrupper navnlig på Sjælland, men også i Jylland - Fyn området, ville man have haft mulighed for nøjere at kunne bestemme objektets art og bane, men på den anden side vil jeg komplimentere SUFOI-grupperne i Gandrup, Brande, Sønderborg, Nyborg og på Stevns, fordi de har gjort det muligt at samle ovenstående observationer til en helhed.

Af de 5 rapporter indgået fra den 2. februar er navnlig een meget interessant, da det formentlig drejer sig om en „landing", hvis man kan tale om landing i forbindelse med, at en uidentificeret kugle findes liggende på en mark. Hændelsen er beskrevet andetsteds i bladet.

Men også andre rapporter fra 2. februar er særprægede. I ½ time ved midnatstid — altså mellem 1. og 2. februar — ser 2 soldater fra Fredericia, da de er på scooter på vej fra Århus til Fredericia 3 km syd for Odder en formation på fire ti-øre store, runde genstande, som lyste klart og med skiftende farver, rødt, gult og blåt. Genstandene var i ustandselig bevægelse, snart højt på himlen og snart lavt. (De havde fået motorstop og havde måtte udskifte tændrøret på scooteren, og det var, da den ene var i færd med det, at den anden fik øje på genstandene). Da soldaterne ved 1 tiden nåede til Fredericia, bemærkede den ene af dem et objekt, som var større end de andre, komme med stor fart sydfra.

Om aftenen samme dato melder SUFOI-Randers, at en motorfører på banestrækningen Mariager-Fårup fra kl. 18,25 til 18,39 — altså i 14 min. — ser en brandgul selvlysende genstand af form som en underkop med bunden i vejret glide over himlen i langsom fart fra vest mod sydvest. 4 vidner.

Fortæl Deres venner om UFO-nyt

S.U.F.O.I. - SILKEBORG

er nu i stand til at levere byggesæt til UFO-detektoren, der medfølger diagram og fornøden vejledning. Enhver kan herefter SELV bygge en detektor. Prisen er 15 kr. pr. byggesæt. Kompasnåle kan stadig fås — pris 1 kr. pr. stk.

Lysbilleder og fotos

SUFOI-FYN har ladet fremstille lysbilleder af de UFO-fotos og tegninger m. v., der for tiden er fremme. De sælges for fremstillingsprisen, kr. 1,35 pr. stk., og bestilles efter numrene på ovenstående foto. Hele serien koster kr. 60,00, og der medfølger ovenstående foto samt teksthefte, når hele serien købes. Lysbillederne er monteret i glas klar til brug.

Bestillingerne afgives til SUFOI-SVENDBORG, Frank Nielsen, Møllergade 5, tlf. Svendborg 860.

(Enkeltdias, som ikke findes på fotoet, laves på bestilling).

Billeder i størrelse 9 x 12 kan købes for 80 øre stk.

Guldsmed P. Junge, Snaregade 2, Randers, leverer smukke UFO-nåle, pris pr. stk. 1 kr. plus porto.

Rounborg Tryk-Skive